

то на конституцията. Той не видѣлъ свободна България, умрѣлъ въ 1878 год. въ Руссе, въ врѣме на руската оккупация. Миналата година учащата се младежъ и отъ двата пола произвела манифестация въ негова паметъ, и за въздигане на паметникъ открили подписа.

Петко Каравеловъ, сега глава на кабинета, много се занимавалъ съ економическитѣ и финансовитѣ въпроси. Той завършилъ своето образование въ Москва въ 1871 г., на философския факултетъ. Като не можалъ да се върни на отечеството си, което тогава се намирало подъ игото на турцитѣ, той, до началото на послѣдната война, прѣподавалъ история и география въ една отъ гимназиитѣ въ Москва. Въ сжщото врѣме той давалъ и частни уроци въ частни болѣрски семейства въ Москва. Каравеловъ знае: руски, френски, нѣмски и английски; но на двата послѣдни езика той се обяснява мъчно.

Въ врѣме на руската оккупация той се върналъ въ България и тозъ-часъ билъ назначенъ вице-губернаторъ въ Видинъ. Въ 1879 г. той билъ избранъ въ много окрѣзи за депутатинъ въ първото Народно Събрание. Тука, той приемалъ активно участие въ обсъжданието на основния законъ, и може да се кажи, че той е билъ вдъхновителя на Търновската Конституция, която сега и защитава съ ревностъ и постоянство, при посрѣдството на вѣстника съ сжщото име.

Послѣ паданието на първото българско министерство, Каравеловъ е вземалъ участие въ всичкитѣ кабинети до 1881 г., до самия прѣвратъ. Тогава той се прѣселилъ въ Пловдивъ, отгдѣто продължавалъ да управлява националната партия. Благодарение на своята усѣтливостъ и своигѣ разнообразни познания, той произвелъ на Алеко-паша влияние, което се отразило въ новата посока на работитѣ въ Румелия. Каравеловъ намислялъ, че Румелия е повикана къмъ по трайно спазване своигѣ свободни учрѣждения, отколкото княжеството.

Щомъ била възстановена конституцията, изборитѣ станали въ полза на либералната партия. При откриване на съборанието Каравеловъ и Славейковъ имали грамадно болшинство,